

Voor de jeugd, door de jeugd. Baardagamen, vervolg.

Tirza Deugd
Mr. Thorbeckestraat 1
2982 AR Ridderkerk

Dit is het tweede stukje over mijn Baardagamen dat ik voor Lacerta schrijf.

Zoals ik vorige keer vertelde is mijn mannetje Baardagaam een keer bij twee vrouwtjes geweest die ik veertien maanden later kon kopen. Ze legden toen na twee weken eieren. Van deze eieren zijn er vijf jongen overgebleven, de tweeling was te zwak en is doodgegaan. Een van de vijf jongen was direct na geboorte al overdreven druk. Toen ze een paar dagen oud waren kwam ik een keer in mijn kamer en zag dat het drukke jong bezig was een andere op te eten. Hij had hem tot zijn achterpoten in zijn bek. We hebben ze voorzichtig uit elkaar gehaald maar de staart was helemaal opgekauwd. De ene noem ik voortaan Stompie en de andere heet Staartebijter.

Staartebijter heb ik een tijdje apart gezet. Stompie groeit haast niet, maar de andere vier zijn al heel goed gegroeid.

Na dit eerste nest werd er precies drie weken later door een van de vrouwen weer een nest gelegd.

In totaal 28 eieren waarvan er 25 in de broedmachine zijn gegaan, de andere drie waren niet goed. Deze 25 eieren had ik verdeeld in een ronde bak gelegd. Het gekke was dat de middelste jongen als eerste uitkwamen terwijl de buitenste eieren het groots waren. Ze zijn alle 25 uitgekomen tussen de 56 en 60 dagen. Ik heb geen één ei weg hoeven gooien.

De eerste paar dagen kregen de jongen 's morgens en 's middags een stofkrekkel. Die krekels schudde ik eerst goed door de vitamine en kalk heen.

Ik heb een apart bakje waar ik de krekels in los laat en zet er dan steeds een jonge Baardagaam bij, als deze een krekkel op heeft zet ik die apart. Net zolang tot al de jongen hebben gegeten. Zo weet ik zeker dat ze allemaal eten. Na een week gaf ik ze langzaam elke dag een krekkel meer. Na drie weken mochten ze net zoveel eten als ze maar wilden. Ze kregen toen ook buffalowormen te eten en er staat nu ook altijd een schaalpje met in reepjes gesneden groente in de bak. Vanaf de eerste dag druppelde ik alle jongen met een pipetje water in hun bek en ze dronken allemaal goed. Daarna leerde ik ze zelf drinken door steeds wat jongen bij een schoteltje water te zetten en dan liet ik steeds druppels water in het schoteltje vallen zodat ze vanzelf gingen drinken.

Als ik dit schrijf zijn de jongen acht weken oud. Ze zijn allemaal nog in leven op een na. Toen ik een boomstam wilde neerzetten sprong er precies een jong onder, deze was jammer genoeg geplet.

Op 9 september ga ik naar de Lacerta-beurs en ik hoop daar een paar jongen te kunnen verkopen.

LITERATUUR

DEUGD, T., 2001. Baardagamen. *Lacerta* 59 (6): 231-232.

BEARDED DRAGONS

An article written by young people, for young people. This is a continuation of a previous article (DEUGD, 2001). The author tells something about the rearing of her first baby Bearded Dragons. One of them was quite aggressive and tried to eat one of its siblings, tail first. The animals were separated, but the victim didn't grow as good as the other ones anymore, after the incident. One of the females laid three weeks after the first clutch another one, this time 28 eggs, of which 25 were fertile. All of them hatched after 56 to 60 days. The eggs were laid down in a round bowl and to the surprise of the author the eggs in the middle, which were the smallest, hatched first. The first week they were fed individually, twice a day a small cricket. In this way she could verify if they all were eating well. After three weeks they could eat as much as they wanted. The first few days they were given drops of water with a small pipette, until they knew how to drink from a water-dish. All the juveniles are doing well, except one, that was killed by accident when the author put a piece of tree-trunk in the terrarium.